

Dosarul nr. 1ra-565/2022  
1-16061921-01-1ra-11042022

**Curtea Supremă de Justiție**  
**D E C I Z I E**

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:  
Președinte – Timofti Vladimir,  
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Țurcan Dorel* în numele inculpatului *Macovei Valeriu*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

**Macovei Valeriu xxxxx**, născut la xxxxx,  
originar și domiciliat în xxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal.

Termenii de examinare:  
prima instanță: 30.06.2016 – 02.04.2021;  
instanța de apel: 12.05.2021 – 25.01.2022;  
instanța de recurs: 11.04.2022 - 12.10.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

**A C O N S T A T A T :**

**1.** Prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești din 02 aprilie 2021, *Macovei Valeriu*, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.174 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **5** ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de **5** ani.

În baza art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului *Macovei Valeriu* s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de **4** (patru) ani.

S-a încasat de la *Macovei Valeriu* în contul bugetului de stat cheltuieli judiciare în mărime de **1051** lei (una mie cincizeci și unu) lei.

S-a hotărât soarta corpurilor delictive.

**2.** În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

*Macovei Valeriu*, deținând funcția de Șef de post al Inspectoratului de poliție Florești și fiind în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, la 25.12.2015, în jurul orelor 22:00 aflându-se în preajma sat. XXXXXXXX, r-nul Florești, în automobilul propriu de model „XXXXX”, cu numerele de înmatriculare XXXXXXXX, intenționat, știind cu certitudine că minora XXXXXXXX, născută la XXXXXXXX, domiciliată în sat. XXXXXXXX, r-nul Florești, elevă a cl. IX, L.T. „M.Costin” or. Florești, beneficiară a Casei Comunitare nr.2 din or. Florești, nu a împlinit vârsta de 16 ani, a întreținut cu aceasta un raport sexual în formă obișnuită, adică acte de penetrare vaginală, cu consimțământul ultimei, în urma cărui fapt minorei XXXXXXXX i-a fost cauzată o daună fizică și morală.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.62/D din 16.03.2016, la minora XXXXXXXX, au fost depistate două rupturi himenale vechi, ce denotă faptul că minora a avut relații intravaginale și himenul este perturbat, de stabilit cu certitudine cât timp s-a scurs până la momentul examinării nu este posibil.

Astfel, acțiunile lui *Macovei Valeriu* au fost încadrate juridic în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, cu indicii calificativi - ”*raportul sexual cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani, adică raportul sexual altul decât violul, actele de penetrare vaginală, comise asupra unei persoane despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani*”.

**3.** Nefiind de acord cu sentința, avocatul *Dorel Țurcan* în numele inculpatului *Macovei Valeriu*, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea în privința inculpatului *Macovei Valeriu* a sentinței de achitare.

**3.1.** În motivarea apelului a invocat că actul de constatare medico-legală nr.571/S, expertiza medico-legală nr.62/D din 15.03.2016 și actul de expertiză psihiatrico-legală nr.192a-2016 nu dovedesc vinovăția condamnatului și nu pot fi considerate ca probe – nici directe, nici indirecte privind faptul săvârșirii/existenței unei infracțiuni.

A susținut, că faptul nevinovăției inculpatului reiese din declarațiile martorului *Doina Dicusară* care a auzit discuția dintre *Veronica Alexandru* și XXXXXXXX, ultima declarând că *Macovei Valeriu* chiar dacă și nu i-a făcut nimic oricum va sta la pușcărie.

A obiectat că, prima instanță a făcut trimitere la probe, depozițiile martorilor *Plugari Andrian*, *Rotaru Eugeniu* care n-au fost audiați în cadrul ședințelor de judecată.

A considerat că vinovăția inculpatului nu a fost probată din simplul motiv că fapta infracțională nu a avut loc.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 ianuarie 2022, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

**4.1.** Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță, întemeiat și legal a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului Macovei Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi – *”raportul sexual cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani, adică raportul sexual altul decât violul, actele de penetrare vaginală, comise asupra unei persoane despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani”*.

Instanța de apel, a reținut că, verificând în corespundere cu prevederile art.101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, prima instanță a constatat corect circumstanțele de fapt a comiterii de către Macovei Valeriu a infracțiunii prevăzute de art.174 alin.(1) Cod penal.

Fapta inculpatului Macovei Valeriu a fost dovedită integral în baza declarațiilor părții vătămate Xxxxxxxx coroborate cu depozițiile martorului Cudalb Mihail.

Argumentul apelantului precum că nevinovăția inculpatului Macovei Valeriu este dovedită în baza declarațiilor martorului Dicusari Doina, instanța de apel l-a considerat nefondat, odată ce declarațiile incriminatorii a părții vătămate Xxxxxxxx coroborează cu declarațiile martorului Cudalb Mihail, care fiind cercetate în ansamblu au probat circumstanțele de fapt imputate inculpatului.

Cu referire la obiecțiile aduse actului de constatare medico-legală nr.571/S, expertiza medico-legală nr.62/D din 15.03.2016 și actului de expertiză psihiatrico-legală nr.192a-2016, instanța de apel a stabilit că, o probă de sine stătător nu dovedește acuzația în întreaga dimensiune a ei. Astfel, luându-se cunoștință cu actul nr.192a-2016 din 21.04.2016 de expertiză psihiatrico-legală (f.d.66-68, Vol.1), apreciindu-l în comun cu declarațiile părții vătămate Xxxxxxxx, instanța de apel a conchis că declarațiile ultimei au fost veridice, fapt susținut în baza concluziilor expertizei.

Referitor la obiecțiile cu privire la faptul că, instanța de judecată a făcut trimitere la declarațiile martorilor Plugari Andrian și Rotaru Eugeniu care nu au fost audiați în cadrul ședințelor de judecată, instanța de apel a reținut că, aceste două probe, urmează să fie excluse din sentință.

Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și, scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Astfel, în mod

echitabil a stabilit în privința lui Macovei Valeriu pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal și cu instituirea perioadei de probațiune de 4 ani.

**5.** Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul *Turcan Dorel*, în numele inculpatului Macovei Valeriu, a declarat recurs ordinar, prin care solicită casarea sentinței și a deciziei cu pronunțarea în privința inculpatului a unei hotărâri de achitare în legătură cu inexistența faptei infracționale.

**5.1.** În motivarea recursului, recurentul invocă, lipsa a careva probe directe care ar demonstra săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Macovei Valeriu.

La fel, invocă că, vinovăția inculpatului nu este probată din motiv că fapta infracțională nu a avut loc.

Face referire asupra faptului că instanțele de fond nu au dat o apreciere juridică declarațiilor martorilor: Cobâlaș Serghei, Decusară Doina și Veronica Alexandru, care în viziunea primului combat categoric declarațiile părții vătămate *Xxxxxxxx*.

Mai indică și asupra faptului că probele obținute la faza de urmărire penală cât și cercetate în instanțele de fond, nu demonstrează existența infracțiunii încriminată inculpatului.

În aceeași măsură, menționează că probele cercetate de către instanțele de fond nu confirmă existența actului sexual, precum și la prezenta cauză penală nu sunt suficiente probe de învinuire a inculpatului Macovei Valeriu.

**6.** În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, procurorul *Crijanovschi Sergiu* a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat.

**7.** Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal, analizând cele invocate în cererea de recurs, a constatat că recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, argumente care cad sub incidența temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală.

Colegiul penal, examinând circumstanțele cauzei în raport cu decizia instanței de apel a constatat că, aceasta menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia că probele cercetate în ședință de judecată sunt pertinente, concludente, utile și care demonstrează vinovăția inculpatului Macovei Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 174 alin. (1) Cod penal.

În acest context, Colegiul penal menționează că, instanța de apel, corect a reținut ca probe, declarațiile părții vătămate XXXXXXXX, care atât la faza de urmărire penală cât și în ședință de judecată a indicat direct asupra faptului că, anume Macovei Valeriu a întreținut relații sexuale cu prima, relatând amănunțit în: plângerea din 30.12.2015 (f. d. 2 – Vol. I), declarațiile din 21.03.2017 (f.d.156-158 – Vol. I), declarațiile din 18.12.2019 (f. d. 56-58 – Vol. II), toate circumstanțele faptei care au avut loc la **25.12.2015**.

Colegiul penal conchide că, declarațiile părții vătămate XXXXXXXX, coroborează direct cu o altă probă cercetată în instanța de apel și anume cu actul de expertiză psihiatrico-legală nr. 192a-2016 din 21.04.2016 (f. d. 66-68 Vol. I), care confirmă cele relatate de către partea vătămată, or, conform concluziei membrilor comisiei de expertiză medico-legală psihiatrică ambulatorie, s-a constatat că XXXXXXXX corect a apreciat situația în care a fost supusă raportului sexual, a fost capabilă să înțeleagă caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite în privința ei, în cadrul examinării nu s-au depistat semne de sugestibilitate mărită, exagerare a celor percepute, insinuare, tendință spre fantezie sau răzbunare.

La fel, nu se consemnează careva incertitudini la cercetarea altor probe în instanța de apel, or, se atestă că, respectând prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele în prezenta cauză, coroborându-le în ansamblu lor, apreciind corect că ele sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului Macovei Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal.

În acest context, Colegiul penal reține că, vinovăția imputată inculpatului a fost confirmată și prin:

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 31.12.2015 (f.d.5-6, 7, 8, Vol.1); proces-verbal de cercetare la fața locului din 31.12.2015 (f.d.10-11, 12-13, Vol.1); proces-verbal de examinare a obiectului din 13.01.2016 (f.d.24, Vol.1); ordonanță de recunoaștere și

de anexare a corpurilor delictive (f.d.26, Vol.1); proces-verbal din 16.01.2016, de audiere a martorului Cudalb Mihail (f.d.27- 28, Vol.1); proces-verbal din 26.01.2016, de audiere a martorului Plugari Andrian (f.d.29-30, Vol.1); raport de constatare medico-legală nr.571/S din 30.12.2015 (f.d.56-57, Vol.1); raport de expertiză medico-legală nr.62/D din 14.03.2016 (f.d.58-59, Vol.1); informația nr.22-12/368 din 21.04.2016 despre cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legală psihiatrică ambulatorie în cadrul IMSP Spitalul de Psihiatrie Bălți (f.d.69, Vol.1); certificat-caracteristică nr.02-1/24-182 din 28.01.2016 (f.d.74-78, Vol.1); declarațiile martorului Cudalb Mihail din 04.05.2017 (f.d.165-167, Vol.1); declarațiile martorului Cudalb Mihail din 22.02.2021 (f.d.102-103, Vol.2).

Prin urmare, toate probele cercetate în ședință de judecată de către instanța de apel, fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, a demonstrat vinovăția imputată inculpatului și anume – *”raportul sexual cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani, adică raportul sexual altul decât violul, actele de penetrare vaginală, comise asupra unei persoane despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani”*, încadrată juridic în baza art.174 alin.(1) Cod penal.

Referitor la argumentele recurentului, precum că în cadrul ședințelor de judecată nu s-a dat o apreciere juridică declarațiilor martorilor părții apărării, Colegiul penal consideră că sunt neîntemeiate, or, instanțele de fond corect au concluzionat că vinovăția inculpatului se dovedește prin probele nominalizate mai sus și care combat efectiv cele relatate de către recurent.

La fel, Colegiul penal nu a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării lui Macovei Valeriu și conținutul real al probelor, sau ignorarea unor aspecte evidente ce ar fi avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În aceeași măsură se evidențiază că, invocarea formală de către recurent a unui temei de casare, nu este urmat de o motivare justă și probată, care ar determina instanța de recurs să caseze decizia instanței de apel, or, la caz nu au fost constatate premise de admitere a recursului declarat.

Subsidiar, este relevantă speței în cauză, jurisprudența CtEDO, conform căreia nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile CtEDO: Garcia Ruis c. Spaniei - 21 ianuarie 1999, 30544/96; Helle c.Finlandei - 20772/92 Hotărârea din 19.12.1997).

În acest context, Colegiul penal reține că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de inculpatul Macovei Valeriu urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

**8.** În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

### **D E C I D E :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Țurcan Dorel* în numele inculpatului Macovei Valeriu, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți, din 25 ianuarie 2022, în cauza penală în privința lui **Macovei Valeriu xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 noiembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie